

**МІНІСТЕРСТВО
АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ**

**ТАВРІЙСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРОТЕХНОЛОГЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**ФАКУЛЬТЕТ
ЕКОНОМІКИ ТА БІЗНЕСУ**

**ЗБІРНИК
НАУКОВИХ ПРАЦЬ
ТАВРІЙСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
АГРОТЕХНОЛОГЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
(ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ)**

№ 2 (18)

Том 2

Мелітополь

2012

УДК 631.1(96)

Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки) / За ред. М.Ф. Кропивка. – Мелітополь: Вид-во Мелітопольська типографія «Люкс», 2012. - № 2 (18), том 2. – 430 с.

У матеріалах збірника наукових праць обґрунтуються концептуальні напрями стратегічного розвитку аграрного сектору економіки України. Висвітлюються особливості формування господарського механізму аграрних підприємств в умовах глобалізації економіки. Містяться пропозиції щодо вирішення проблем розвитку економіки, менеджменту, маркетингу, бухгалтерського обліку сільськогосподарських підприємств та сільськогосподарського державництва.

Редакційна колегія:

Голова редакційної колегії (науковий редактор):

Кропивко М.Ф. – д.е.н., професор, академік УААН, член наглядової ради ТДАТУ

Заступники голови:

Кальченко С.В. – к.е.н., доцент, докторант

Косторной С.В. – к.е.н., старший викладач

Відповідальні за випуск збірника:

Карман С.В. – к.е.н., доцент, декан факультету економіки та бізнесу

Кальченко С.В. – к.е.н., доцент, докторант

Косторной С.В. – к.е.н., старший викладач

Відповідальний секретар:

Сокіл О.Г. – к.е.н., доцент, заступник декана факультету економіки та бізнесу

Члени редакційної колегії:

Плаксієнко В.Я. – д.е.н., професор

Мармуль Л.О. – д.е.н., професор

Зінов'єв Ф.В. – д.е.н., професор

Воробійов Ю.М. – д.е.н., професор

Зінов'єв І.Ф. – д.е.н., професор, зав. каф. менеджменту та маркетингу

Карман С.В. – к.е.н., доцент, декан факультету економіки та бізнесу

Лобанов М.І. – к.е.н., доцент

Брустінов В.М. – к.т.н., професор, зав. каф. організації виробництва та агробізнесу

Трачова Д.М. – к.е.н., доцент, зав. каф. бухгалтерського обліку та аудиту

Воронянська О.В. – к.е.н., доцент, зав. каф. аналізу та контролінгу

Ящук О.О. – к.с.н., доцент, зав. кафедри фінансів та кредиту

Грицасенко Г.І. – к.е.н., доцент, зав. кафедри економіки підприємств

Збірник наукових праць
Таврійського державного агротехнологічного університету
(економічні науки)

затверджений Президією ВАК як наукове видання в якому можуть бути опубліковані
основні результати дисертаційних робіт.
(Протокол засідання Президії ВАК № 1-05/1 від 10 лютого 2010 р.)

Друкується за рішенням Вченої ради Таврійського ДАТУ
(протокол № 9 від 29.05.2012).

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ №14207-3178Р від 30.05.2008

© Таврійський державний агротехнологічний університет,
Міністерство аграрної політики та продовольства України

ЗМІСТ

1. Бабан Т.О.	Сутність поняття «експортний потенціал» у економічній науці.....	7
2. Базецька А.И., Ковалевская А.В.	Проблемы предпринимательства в современных условиях государственного и регионального регулирования	17
3. Васильчак С.В., Петреняк У.Я., Дацюк-Томчук М.Б.	Формування організаційних зasad маркетингової діяльності молокопереробних підприємств Львівщини як чинник ефективного виробництва	29
4. Вовк М.В.	Інвестиційна привабливість сільського господарства України на галузевому та регіональному рівнях	38
5. Воловоденко Л.В.	Системи енергоменеджменту в регіоні, як складова державної системи управління в енергетиці	43
6. Волошук В.Р.	Сутність та сучасні механізми управління кредитуванням аграрних підприємств.....	49
7. Гайбура Ю.А., Загітко Л.А., Дудзяк О.А.	Нетрадиційний туризм як засіб еколо-економічного розвитку сільської місцевості НПП «Подільські товтри»	61
8. Гордіца Т.М.	Передумови необхідності впровадження механізму регулювання банківського морального ризику.....	70
9. Гуторова О.О.	Особливості конкуренції й основні чинники формування конкурентоспроможності плодово-ягідної продукції.....	81
10. Дімітровіва С.Д., Зінов'єв Ф.В.	Конкурентоспроможність випускників ВНЗ та їх затребуваність на ринку праці	91
11. Дишилюк Н.І., Свята Л.М.	Необхідність управління інноваційними змінами на підприємстві.....	97
12. Довгань Ю.В.	Стан та перспективи розвитку продукції підприємств олійно-жирового підкомплексу АПК.....	105

вільну ринкову нішу.

Реалізація цього потенціалу потребує консолідації зусиль влади і бізнесу у створенні сприятливого інвестиційного клімату в Україні та її регіонах, підвищенні інвестиційної привабливості підприємств галузі, гармонізації взаємовідносин аграрних формувань-виробників насіння олійних культур та переробних підприємств.

Аннотация. В статье рассматриваются основные тенденции и перспективы развития рынка семян масличных культур и продукции их переработки в Винницкой области, Украине и мире.

Ключевые слова: масложировой подкомплекс АПК, рынок семян подсолнечника, рынок семян, рынок семян сои, рынок растительного масла, экспортный потенциал, экспортная пошлина.

Summary. The main tendencies and perspectives of the market development of the oil seed crops and products of their processing in Vinnytsia region, Ukraine and in the world are considered in the article.

Key words: oil and fat subcomplex of the agroindustrial complex, market of sunflower seed, market of rapeseed, market of soybean seed, market of plant oil, export potential, export duty.

Список літератури

1. Показники роботи за 2009 рік та січень 2010 року, 2009/10 МР // Олійно-жирова галузь України. Інформаційно-аналітичний бюллетень олійно-жирової галузі України та Російської Федерації. - Харків: УкрНДІОЖ НАН, 2010. – 108с.
2. Показники роботи за 2010 рік та січень 2011 року, 2010/11 МР // Олійно-жирова галузь України. Інформаційно-аналітичний бюллетень олійно-жирової галузі України та Російської Федерації. - Харків: УкрНДІОЖ НАН, 2011. – 112с.
3. Характеристика олійно-жирового комплексу України [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://geograf.com.ua/library/geoinfocentre/20-human-geography-ukraine-world>
4. Grains and Oilseeds Outlook for 2010 [Електронний ресурс].- Режим доступу: http://www.usda.gov/oce/forum/2010_Speeches/Presentations

УДК 338.43.01

Дубініна М.В.,
к.е.н., доцент,

Миколаївський державний аграрний університет

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ІНСТИТУЦІОНАЛЬНІ ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ РЕГІОНУ

Апомітія. Проаналізовано сучасний стан сільськогосподарського виробництва Миколаївської області. Проведено узагальнення щодо проблем у розвитку аграрного сектора економіки. Запропоновано напрями інституціональних перетворень в аграрному секторі економіки.

Ключові слова: інститут, інституціональні перетворення, аграрний сектор економіки, розвиток.

Постановка проблеми. Найважливіше місце в економіці країни займає аграрний сектор економіки. В умовах радикальних соціально-економічних перетворень народного господарства країни на основі ринкової стратегії одним з ключових питань є визначення характеру та вектора впливу інституційної складової на весь відтворювальний режим функціонування, на тип еволюційного розвитку соціальної структури аграрного сектора. Економічна реформа, що здійснюється з початку 90-х років ХХ століття в сільському господарстві, перш за все, торкнулася саме цих інститутів. Проте в процесі ринкових реформ, що проводилися поспішно, без необхідного наукового, правового та економічного забезпечення, відбулися, можна сказати, косметичні інституційні зміни. Великий потенціал аграрного виробництва в таких умовах виявився неефективним в тому, що внутрішній стан ресурсів і, в першу чергу, право власності на ці ресурси не відповідали нової інституційної моделі. Не отримав очікуваного розвитку також й індивідуальний приватний сектор у формі фермерських господарств, не спрацював в повній мірі ефект кооперації виробництва, не були чітко визначені параметри інтеграційних процесів. Це негативно вплинуло на стан аграрної економіки і відтворюальні можливості всієї господарської системи аграрного сектору економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Стратегії, тактики, механізмам інституційних перетворень в процесі ринкової трансформації аграрного сектору економіки присвячені численні наукові дослідження. Проте, у наукових

розробках, не завжди чітко і однозначно визначаються методологічні підходи до проблеми, напрямки її вирішення, предметно не показується основна мета інституційних перетворень - підвищення ефективності вітчизняного аграрного виробництва. Проблеми, пов'язані з розвитком інституційних процесів в національній економіці в цілому, та у сільському господарстві на різних історичних етапах, в тому числі в процесі сучасних ринкових реформ, досліджені вітчизняними економістами та отримали відображення в працях таких вітчизняних та закордонних вчених: А.А. Гриценко, О.Д. Гудзинського, Ю.М. Лопатинського, Т.О. Осташко, А.В. Турьянського та ін. Разом з тим, реальний соціально-економічний, особливо демографічний стан в сільському господарстві обумовлює необхідність подальшої більш поглибленої роботи в області планової продукції цілеспрямованого правового, економічного і організаційно-управлінського, проте значного регулювання власне інституційних процесів, як одного з визначальних умов розвитку сільського господарства, якого вимагає забезпечення розвитку аграрного сектору економіки.

Формулювання цілей статті. Метою статті є розгляд стану аграрного сектору економіки Миколаївської області, виявлення існуючих тут проблем, а також визначення комплексу дійових заходів, спрямованих на інституційний розвиток даного сектору економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Соціально-економічні перетворення в аграрному секторі економіки характеризуються корінними структурними перетвореннями, пов'язаними з руйнуванням сформованих умовах планової економіки організаційно-правовими основами ведення аграрного виробництва і лібералізацією ринків сільськогосподарської продукції та продовольства, а також матеріально-технічних ресурсів для сільського господарства за відсутності ефективних інститутів їх регулювання, руйнування земельної служби, інших обслуговуючих структур, що викликало спад виробництва і зменшення обсягу товарної сільськогосподарської продукції, погіршення фінансового стану галузі, деградацію соціальної сфери села. Такі процеси значною мірою були зумовлені безпредecedентним спадом промисловості

виробництва, зростанням безробіття в країні, скороченням внутрішнього попиту на споживчому ринку.

Покращення стану в ряді галузей сільського господарства в кінці 90-х років, особливо в птахівництві, виробництві соняшнику, було пов'язано, головним чином, з надходженням до них фінансових ресурсів від зовнішніх інвесторів. У той же час тривало скорочення посівних площ, поголів'я великої худоби. Знизився виробничий потенціал, високим залишалась питома вага збиткових організацій, зростала кількість сільськогосподарських товаровиробників, які пройшли процедуру банкрутства, продовжився відтік з села працездатного населення, ускладнилася демографічна ситуація в сільській місцевості. Темпи приросту харчової продукції в основному задовільняли попит населення, проте значною мірою вони підтримувались за рахунок її виробництва з імпортної сировини. В результаті стабільність ринку сільськогосподарської продукції та продовольства забезпечувалася переважно завдяки високій частці в ньому імпорту основних видів харчової продукції - м'яса та м'ясопродуктів, молочних продуктів, а також овочів і фруктів, цукру, олії та деяких інших. Інституційні перетворення, в тому числі земельні відносини, незважаючи на прийняті законодавчі акти, не принесли відповідного поліпшення соціального та економічного становища основної маси сільськогосподарських товаровиробників. Розвиток отримала діяльність великих агропромислових формувань (агрохолдингів), перш за все в галузях свиневодства і птахівництва, здійснювалося будівництво нових і модернізація існуючих комплексів і птичоферм. Це дозволило істотно підвищити темпи залучення обсягів виробництва свинини, а по птахівництву - перевершили преформений рівень [5]. Однак світова фінансова та економічна криза, що насталася в 2008 р., позначилася на інвестиційному кліматі в економіці країн і відносно аграрному секторі, погіршилася його фінансова стійкість, підтверджена тенденцією зниження рентабельності сільськогосподарського виробництва, різко зросла закредитованість галузі. В результаті середньорічні темпи приросту валової продукції сільського господарства за 2000-2010 рр. не

перевищували 20%, а в 2003, 2007, 2009 і 2010 р. спостерігався регрес, велика частина сільськогосподарських товаровиробників не має фінансових ресурсів для розширеного відтворення. У регіонах країни, що розрізняються погодними, екологічними, політико-економічними, інституціональними, соціальними умовами, аграрний сектор по-різному реагує на заходи державної аграрної політики (табл. 1). Частина цих відмінностей, що виникають на території України внаслідок різноманітності погодних умов, непереборна, проте їх діапазон може бути зведенний до мінімуму, якщо обмежити ступінь уніфікації інституційних умов функціонування агробізнесу в регіонах розумним мінімумом і домогтися максимальної відповідності інституційних перетворень регіональним умовам.

Таблиця 1
Групування регіонів України по зниженню та приrostу виробництва
продукції сільського господарства у 2010 р. по відношенню до рівня 1990 р.*

Показники	Кількість
Кількість регіонів в яких зниження виробництва склало:	
50-40%	6
40-30%	10
30-20%	3
20-10%	4
10-0%	1
Кількість регіонів в яких спостерігалося зростання виробництва:	
0-10%	1

*Розраховано за даними [5]

Миколаївська область увійшла до найбільш чисельної групи регіонів, в яких зниження виробництва сільськогосподарської продукції у 2010 році порівняно із 1990 роком склало 40-30%. Динаміку галузевої структури аграрного сектора Миколаївської області демонструє таблиця 2, за даними якої можна зробити ряд висновків.

Виробництво валової сільськогосподарської продукції
у Миколаївській області

Показники	1990р.	1995р.	2000р.	2005р.	2010р.	2010 р. до 1990р., %
Валова продукція сільського господарства, (у порівняльних цінах 2005 р.) млн. грн.	4927,4	2867,3	2018,5	2811,1	3439,0	0,69
<i>в тому числі:</i>						
• сільськогосподарських підприємств	3769,1	1791,8	1014,9	1229,8	1698,1	0,45
• особистих селянських господарств	1158,3	1075,5	1003,6	1581,3	1740,9	1,50
Валова продукція рослинництва, млн. грн.	2425,4	1631,2	1123,6	1858,8	2414,2	0,99
<i>в тому числі:</i>						
• сільськогосподарських підприємств	2127,7	1193,2	818,7	1060,0	1430,0	0,67
• особистих селянських господарств	297,7	438,0	304,9	798,8	984,2	3,31
Валова продукція тваринництва, млн. грн.	2502,0	1236,1	894,9	952,3	1024,8	0,41
<i>в тому числі:</i>						
• сільськогосподарських підприємств	1641,4	598,6	196,2	169,8	268,1	0,16
• особистих селянських господарств	860,6	637,5	698,7	782,5	756,7	0,88

*Розраховано за даними [6]

Перший - починаючи з 1995 року, в галузевій структурі сільського господарства домінують галузі рослинництва. Питома вага рослинницької продукції у валовій продукції сільського господарства за цей період становила понад 55% (в основному, частка рослинницької продукції становила понад 60%). Другий - дану тенденцію формували в основному сільськогосподарські підприємства та фермерські господарства. Причому, саме фермерські господарства орієнтовані переважно на виробництво лише рослинницької продукції. Третій - динаміка тваринницької продукції характеризується більш стійкою тенденцією, ніж динаміка рослинницької продукції. А саме, переважна її частка виробляється особистими селянськими господарствами. Нестійкий характер галузевої структури сільського господарства вказує на те, що, по-

перше, дана галузева структура не є оптимальною для сільського господарства регіону та її крайні в цілому, по-друге, очевидно, носить перехідний характер, по-третє, містить в собі своєрідні стійкі продуктові сегменти, природа яких носить ринковий характер. Підтвердження загальної тенденції нестійкості існуючої структури сільського господарства можна знайти також і в територіальній, продуктової, ресурсної та інших складових. Найбільш рельєфно останнє можна простежити на прикладі інституціональної структури. Наявні офіційні дані вказують на те, що в 2000-ні роки виробництво сільськогосподарської продукції було сконцентровано в особистих селянських господарствах, на долю яких в середньому припадало більше 53%. У той же час, починаючи з 2008р. стався перелом цієї тенденції.

Таблиця 3
Структура виробництва основних видів сільськогосподарської продукції по категоріях господарств Миколаївської області, %

Види продукції	Сільськогосподарські підприємства та фермерські господарства			Особисті селянські господарства		
	1990 р.	2000 р.	2010 р.	1990 р.	2000 р.	2010 р.
Зерно	98,4	88,9	64,0	1,6	11,1	36,0
Цукрові буряки	100,0	98,8	100,0	-	1,2	-
Соцізник	99,9	94,1	74,9	0,1	5,9	25,1
Картопля	7,3	0,6	1,8	92,7	99,4	98,2
Овочі	78,6	27,1	44,1	21,4	72,9	55,9
Плоди та ягоди	39,2	43,5	33,4	60,8	56,5	66,6
Виноград	82,7	88,1	93,1	17,3	11,9	6,9
М'ясо (забійні вазі)	72,0	29,2	21,0	28,0	70,8	7,0
Молоко	78,6	26,3	8,0	21,4	73,7	92,0
Яйца	66,9	31,4	76,0	33,1	68,6	24,0
Вовна	97,5	75,8	24,0	2,5	24,2	76,0

*Розраховано за даними [6]

Узагальнення цієї тенденції вказує на те, що мас у сільського господарства структура характеризується нестійкістю. І основою цієї риси структури є відсутність в ній стійких ринкових агентів. Ця особливість найбільш рельєфно проявилася на рівні продуктової структури (табл. 3).

Наведені дані, по-перше, підтверджують раніше виявлені тенденції в структурі сільського господарства, а, по-друге, представляють нові тенденції, пов'язані з інституційними характеристиками аграрного сектора. Зокрема, за двадцять років темпи зростання виробництва продукції в особистих селянських господарствах майже не змінювалися, тоді як в сільськогосподарських підприємствах та фермерських господарствах спостерігається досить висока варіація темпів зростання. Зростання, як і провал загальної тенденції, відбувається через поведінку системних ринкових інститутів (сільськогосподарських підприємств та фермерських господарств). Нестійкість даних інститутів в системі сільського господарства веде до нестійкості загальної тенденції розвитку аграрного сектора. Як тільки в інституційній структурі сільського господарства з'являються ринкові агенти, так спостерігається зростання виробництва продукції

Висновки. Проведено аналіз двадцятирічного розвитку вітчизняного аграрного сектора. Виявлено основні динамічні і структурні тенденції. Проведено узагальнення протиріч та основних проблем у розвитку сільського господарства. Дослідження показали, що стабілізація і зниження темпів і обсягів зростання виробництва основних видів сільськогосподарської продукції можливі за наявності стійкої інституціональної структури. Підвищенню обсягів виробництва основних сільськогосподарських продуктів заважає наявність неефективної моделі організації та управління аграрним сектором в регіонах. Подолати дане протиріччя можна за допомогою організації та розвитку ринкових інститутів, під керівництвом держави і контролем суспільства.

Аннотація. Проаналізовано сучасне становище сільськогосподарського виробництва Николаївської області. Проведено обобщене протиоріччя и основных проблем в развитии аграрного сектора экономики. Предложены направления институциональных преобразований в аграрном секторе экономики.

Ключевые слова: институт, институциональные преобразования, аграрный сектор экономики, развитие.

Summary. The current state of agricultural production, Mykolaiv region. A generalization of the basic contradictions and problems in the development of the agricultural sector. Directions institutional reforms in the agricultural sector.

Keywords: institute, institutional transformation, the agricultural sector, development.

